587

МАКЕДОНСКИ ГЛАС

(MAKEDONSKI GLAS)

LA VOZ MACEDONICA

CORREO ARGENTINO
TARIFA REDUCIDA
Concesión 3361

Освобождението на Македония лежи в вътрешното възтание, който мисли друго яче да се освободи Македония, той и себе си лъже и другите.
Гоце Делчев

Цена — 0.10 сентавос

Периодически орган на М-та Прогр. Група в Буенос Айрес, Аржентина. Redactor: N. Popovsky.
АДРЕС ЗА ПИСМА И КОРЕСПОНДЕНЦИЯ: N. Popovsky, Casilla de Correo 1684 — Buenos Aires.

ГОДИНА (AÑO) 2. Buenos Aires, Agosto de 1936 Буенос Айрес, август 1936. Брой (Numero) 1.

Македонски Глас

С миналия брой 11 вестник МАКЕДОНСКИ ГЛАС навърши една година от излизането си.

С насоящия брой "Македонски Глас" започва втората си година на просветно - организаторска дейност вред македонската емиграция в реп. Аржентина.

Появата на в. "Македонски Глас" биде посрещната с голема радост от съзнателната и борческа македонска емиграция В лицето на в. "Македонски Глас" тя виде своя боен орган, който ще буди борческо македонско национално съзнание и ще ратува за освобождението на Македония.

През първата си година "Македонски Глас" излиза почти редовно всеки месец и с това допринесе много за разрасването и оформяване на Македонско Прогресивно движение в Аржентина. Той стана изразител на интересите и желанията на македонската емиграция и нейн организатор Благодарение на неговата агитторска и пропагандаторска роля, Македон. Прогресивно движение се засилва все повече и се организира в Мак. Прогресивни Групи.

"Македонски Глас" днес е единствения македонски вестник в Южна Америка, който пледира освободителна кауза на Македония и високо държи знамето на македонската национал-революционна борба против новите поробители от София, Белград и Атина. В. "Македонски Глас" обединява прокудената македонска емиграция под идейното и чисто революционно знаме на Делчев, Сандански и Х. Димов.

През втората си година "Македонски Глас" требва да намери още по-голем прием от емиграцията и по-широко разпространение. Той требва да стигне до всички македонски емигранти и да стане техен нераздемен любим вестник.

Нека през втората година положим всички усилия за неговото закрепване, не само да му осигурим редовното месечно излизане, но и да подобрим неговото списване, да увеличим неговия тираж и формат и, при общото сътрудничество на македон. емиграция, да го направим от месечен двуседмичен, да излиза два пъти в месеца.

Другари и братя емигранти!

Редакцията на "Македонски Глас" се обръща към всички Вас, да подкрепите в. "Македонски Глас", а с това и делото за което ратува от една година нашия вестник; да го подкрепите морално и материално; да станете негови редовни четици, негови редовни разпространители и негови сътрудници.

Нека и през втората си година "М. Глас" бъде идейното знаме на македон. емиграция в Аржентина и й служи за обединително знаме, на всички честни и искрени македонци в един Македонски Народен Съюз в Аржентина.

Да живее в. "Македонски Глас" и каузата за която той пледира: освобождението на Македония!

Конгресът на Мак. Нар. Съюз

На 4, 5, и 6 юли се състоя, в гр. Детроит, Шестия Конгрес на М. Н. Съюз в С. Щати на С. Америка.

На Конгреса са присъствували 69 делегати и много посетители и гости. Конгресът е бил открит с кратка приветствена реч от стария илинденец и председател на Съюза, току що завършал се от трите части на поробена Македония, Смиле Войданов.

След избирането на председател на Конгреса и разни комиси е докладвал от името на Ц. К. Гео Пирински. В двучасовия си доклад Пиринski е изложил дейността на Съюза за обединението на македонската емиграция в единен фронт, под знамето на Гоце Делчев и Илинденци, и за немедлена масова подкрепа на македонския народ.

Конгресът е заседавал три дена и е гласувал неколко резолюций: против войната и фашизма, против поробителите на Македония и е отправил поздравително писмо до народа в Македония.

Конгресът е бил поздравен писмено и телеграфически от различни дружества и личности от Европа, Северна и Южна Америка.

На друго место в вестника предаваме откълек от докладът на Смиле Войданов, за положението в трите части на Македония.

Смиле Войданов.

Полож-то в Македония

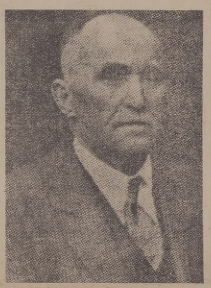

Смиле Войданов е стар илинденец който е взел активно участие в борбите за националното освобождение на Македония.

Той е председател на М. Н. Съюз в С. Америка и като член на Протестната Делегация посети трите части на Македония и проучи на самото место положението на поробения ни народ Навсекъде е бил посрещнат братски от народа в Македония и мнозина са го питали: "Как ще се тури край на това адско мъчилище, в което днес те живеят".

Тук предаваме част от неговото изложение пред Ц. К. на Съюза за положението в трите части на Македония.

"Световната криза е стиснала като в клещи и македонския народ. Живота е станал непоносим и всеки ден се влошава. А и притеснителните закони на балканските тирани го правят още по-мъчителен и по-нетърпим. Голема е македонската възмута и умраза към властвуващите и нищо добро не очаква от тех. Властите чувстват това народно негодуване и виждат че са изолирани. Те се крепят с оръжието. Бедното население е в нощите на мизерията. Никой не му помага. И сръбската, и гръцка, и българска държава нехае и го е оставила на произвола на съдбата.

В МАКЕДОНИЯ ПОД БЪЛГАРИЯ

В Петричко мизерията е страхотна. Тютюна, главния поминък на населението там, се продава на безценица. Колониалния грабеж се шири из всички части на този край на Македония. И сеткаш, че туй не стига, та населението е подложено и на ужасен терор. Процеси следват един след друг, и свършват с чудовищни драконовски присъди, на които беха завидели и сръбските поробители на Македония. Само за членуване в редовете на ВМРО (обед.) подсъдимите се подлагат от власта на зверски мъчения и наказват с по 10, 12 и дори 20 годин строг тъмничен затвор. Затворите в Петричко са пълни с македонски деятели и младежи, повече членове на ВМРО (обед.). Целия окръг е обърнат на тюрма Единственото добро явление е, че почти всички подсъдими се държат борчески и достойно отстоват интересите и честа на македонското национал - освободително движение.

На едно место в Петричко селяните доведоха при мене едно от подсъдимите в процеса в Св. Врач, чието дело се гледа на 17 март и което бе освободено. Питах го как са се държали в съда и как са прекарвали в затвора. Разправи ми, че всички подсъдими са се държали смело и гордо. Един защитник продължил защитата си цели два часа. Забравили да го спрат. Когато го запитали от каква народност е, той казал, че е **македонец.** Нервиран, съдия та питал нима в Петричко нема българи? — Не, отговорил подсъдимия, ние тук всички сме македонци. Изтезанията над затворниците не могат да се опишат. Тех ги знаят само онези, които са попаднали в ръцете на безчовечните инквизитори. Забивали игли под ноктите, поставяли барут и го запалвали. Бой по боси крака докато кожата се напука и кръвта зашурти, и многи други подобни мъчения, каквито могат да измислят само хора, изгубили човешко чувство и се обърнали на зверове. Арестуваните били съдени като комунисти, а не като национал - революционери.

В МАКЕДОНИЯ ПОД ГРЪЦКО

И в Македония под гръцко положението е тежко и непоносимо Кризата притиска всички слоеве на народа. Изхода от това положение мнозина виждат в една нова война. Искат чрез нея да се снабдят с оръжие. Възразих им, че една нова война ще донесе но-

ви опустошения и разпокъсване на Македония, че те не трябва да възлагат надежднте си за освобождение на една нова война, а трябва да се организират народния фронт с гръцките маси и така подготвят силите за разкъсването на робските вериги. В отговор хората с които говорих ме уведомиха, че почти в всеки град и село са организирани при Ком. Партия.

Още по-лошо е положението в **сръбска Македония.** Там намерих следната картина:

В някои села крепят мизерния си живот чрез взаимна помощ. Ако някой в селото е купил 50 оки брашно, разделял го е на няколко фамилии по неколко оки. По такъв начин прекарвали неколко дни. После купил друг колкото що можал да купи, брашно или жито, и той го разделил на няколко фамилии. Този начин на взаим на помощ се практикува между най-бедното население. Бедните селяни, тъй което изкарат на паяря за продан, получават по-малко от половината на вложения труд. Например, един товар дърва селянина продава за 3 до 5 динари. Вложения труд за един товар дърва е — един ден отива да набере дървата в гората. На другия ден отива да ги продава в града и губи още един ден. С тези пари селянина може да си купи само една ока сол. Всичко, ко което селянина купува, купува го на висока цена.

Бедните търговци и еснафи са в същото мизерно положение, с едно малко изключение — крайно безчовечните спекуланти, подкрепяни от някои властвущи лица и такива които имат капитал от по-ранши времена. С неколко хора можах да завържа разговор, всеки еднакво се оплаква, че положението им все повече се влошава.

В Битоля един приятел ми разправи, че в Югославия има всичко нужно за живеене, обаче нема честни управници. Всеки, който се добере до власта гледа да се награби и си напълни джобовете. В Битоля са дошли чиновници, шумадийци, с опинци и за една година станали контета, натрупфени богаташи. След като престоят още година, те са вече същински чорбаджии. Ако да имаше десет души честни хора, които да мислят за народа и държавата, нямаше да дойдем до това мизерно положение.

В Югославия поповете и чиновниците са привилегирования слой от народа чрез който държа вниците си служат за потискане то на масите. Те са скъпо плаща ни.

Един търговец от Охрид ми разправи. — Вложих парите си в банката на съхранение, за да ги изтегля, когато ми стане нужда. Но когато отидох в банката за да изтегля парите, банковия чиновник отказа да ми даде вложената сума, като ми каза: "Немогу брату да ти дам твои новаци, така ми е казало мое началство". — Добре, но на мене парите ми са потребни; искам да си купя стока за дукяна, аз си искам нарите. — "Така брату, али закон на държаву не могу наруши" При повече настояване от страна на търговеца, чиновника свършил с една дебела гнусна псувня.

— Ето какъв е нашия живот, въздъхна търговеца, като привърши. Незнам как ще продължаваме да живеем за напред при тия тежки условия.

В Охрид преди 3-4 месеци е говорил на публично събрание някой политически привърженик на Влado Мачек, лидер на хърватската земледелска партия. Власта го арестувала и след един месец бил освободен. А младежа Гебрешич, който разнасял поканите на публичното събрание, бил арестуван и най-безчовечно изтезаван. Той още лежи в влажния охридски затвор, без да има кой да го потърси или помогне с нещо. Този младеж открито им говорил на сръбските чиновници: "Що сте дошли тук, идете си в Сърбия, ние си имаме хора за чиновници".

Това в кратце е положението в трите части на разпокъсаната ни родина — българска, гръцка и сръбска Македония.

Обаче из под крайната мизерия на този тежък и непоносим живот на масите никне и бързо расте една твърде надежна сила. Тази сила е младежта и в трите части на Македония. Виждайки мрачната картина на своя бъдещ живот, ако остават под днешното робство, младежите поемат борбата безстрашно и вървят напред, въпреки заплашванията и терора на власта. Младежите навсекъде пеят революционни песни. Като че ли гладът и мизерията ги напойват, нахранват и правят смели, безстрашни борци. В това ме увериха навсекъде дето минах. Аз като слушах такива хубави думи за младежта ставаше ми мило и приятно движението от едно место на друго, въпреки че беше придружено с много физически незгоди. Чувствах се горд за гдето ми се отдаде случай още един път на стари години да мина сред измъчения народ и да слушам такива хвалебни думи за нашата мила и скъпа младеж.

За да спрат това пробуждане на младежта, патриотите създават разни патриотически дунами. В София праздник на децата, а гърците в Лерин, за да дадът вид на по-голема държавственост, когато заклеват младите войници за верност към държавата и краля, събрали и малките деца от училищата. Не беха забравили да доведат и младите момичета на възраст от 15 до 18 години. Събрали бедни момичета и от селата, на брой около 100, за да ги учат в специално училище, а в същност да ги възпитват в гръцки патриотизъм и после да ги пръснат по селата като учителки и бил на служба в Щип, покрай бъшпионки против собствените си братя и сестри. Тези патриотически надувания ще се пръснат като мехур когато народното негодуване избухне с силата на напукнал вулкан.

Наистина, има хора които се влияят от такива патриотически уловки, но масите постепенно се изкубват от нокътите на заблъжденото и в големата си част не се подават на асимилацията.

В обикновения разговор в охридско, битолско, прилепско, кичевско и велешко неможе да се чуе ни думица сръбска реч. Сръбските чиновници са принудени да напуснат Македония под сръбско, за да неби децата им да се претопят в македонски "сърсърби".

В Велес се качи в трена в нашето купе, един каплар, който е бил на служба в Щип по край българската граница. Пътуваше за Любляна с жена си и двете си деца. И той забележа, че децата му играели с децата на македонци и усвоили езика на македонските деца.

— Ами нали казвате, че македонците са старосърби, що се страхувате от македонския език, — му забележах аз. Той само се се подсме:

В Македония под гръцка власт ВМРО (обед.) е в единен фронт с всички революционни и демократически движения и партии, със които както и в Българска Македония. Младежта, изобщо, политически е на страната на единния фронт. И нищо не е в състояние да я отклони от този път.

В Сръбска Македония са наклонни към политиката на Мачек, хърватски земледелски лидер, който работел за преустройването на Югославия на федеративни начала. Но често между населението се говори, че единствено Съветска Русия ще ни помогне и ще ни извади от това мизерно положение. На мнозина аз възразих — не чакайте готово от никъде; вие трябва първо сами да се загрижите за себе си. Ето сега казвате, че немате храна и гладувате Съберете се от всичките села, отидете при началството в града и искайте помощ. Ако млъчите кой ве знае дали гладувате или не.

— Да, но кой има глава от желязо, кой ще вземе инициатива за подобна акция, отвръщаха някои от селяните. Щом власта го узнае, не го съди, а веднага го накарва самичък да си копае гробът.

Верно е, че терора е свиреп, че е много трудно да се организира борбата против белградските палачи, но този терор и това непоносимо потисничество могат да бъдат пречу-пени само чрез масов отпор, само чрез масова борба, рамо до рамо с сръбските и хърватски народни маси. Ето селяните от Битолската околия организират гладен поход към столицата. С хиляди са се надигнали. Полицията ги бие, разстрелва, но те не спират борбата. Погледнете и на гигантските борби на трудящите се в Солун. Там атинските поробители треперят пред надигането на обединилите своите сили народни маси. Македонци, гърци, турци, евреи и власи се борят рамо до рамо като братя срещу експлоататорите и атинските правителства. Примера на население то в Солун трябва да бъде последван и от населението и в другите градове на Македония. Само така с общи усилия, ние ще можем да се избавим от днешното мизерно положение и извоюваме свободата си".

Гражданската война в Испания

От 17 м. месец в Испания се вди ожесточена гражданска война между правителството на Народния Фронт и монархо-воените и фашистите, обединени в едно. По следните, с добре обмислен план, финансирани от Х. Роблес, Марч и ко., под ръководството на стари генерали подигнаха почти в цяла Испания войската, против избраното на 16 февруари от Народния Фронт правителство на Асания, за да го заместят с монархо-фашистко правителство.

Срещу фашисткото възстание правит. на Нар. Фронт веднага реагира. То апелира към народа, да се притече в защита на републиката, от застрашаващата я контра-революция. Народът, предимно работниците бидоха въоръжени и се формира народна милиция, която обяви война на възталите реакционери и още в първите дни в много главни центрове ги победи. Обаче в други ци нтрове реакционерите успеха да се задържат.

Кървавата гражданска война в Испания е в своя разгар. Тя продължава цел месец и в нея участвуват както мъжете, така жените и юношите. И двете страни воюват на смърт или живот.

От досегашните сведения се вижда, че правителството на Н. Ф. взима надмощие в борбата. Народната милиция се бие храбро срещу реакционите войски и превзима една след друга техните крепости-градове и мъжествено отбива техните атаки. Реакционерите съобщиха, че на 15 август щели да влезнат в Мадрид и с това да турят край за винаги на маскизма в Испания.

Реакционерите имат подкрепата на германския и италиянския фашизъм. Съобщенията гласят, че реакционерите са получили много оръжие и повече от сто аероплани с авиятори от Германия и Италия.

От всички демократични страни народните маси се солидаризират с испанското правителство и му испращат своята помощ.

Някои съобщения гласят, че на родната милиция отнима земята на едрните земеделци и я раздава ла на селяните и са образували Съвети.

Жертвите от досегашната борба се изчисляват повече от 20000 души. Големи погроми вършат реакцион. и мароканските войски. Те убиват мъже, жени и деци.

Борбата която днес се води в Испания е борба между два свята, между прогресът и реакцията, между цивилизацията и мракобесието.

В тази борба ще се реши и съдбата на фашизма: дали той ще прояви ще неколко години, или пък ще бъде смъртно ранен.

На 16 февруари испанския народ с бюлетината нанесе първата победа над испанските реакционеги, а сега, 6 месеца след първата победа, той с оръжие ще нанесе и втората, може би, окончателна победа над реакцията.

— Съобщават от Мадрид, че комунистическата депутатка Долорес Ибарури, наричаща се Ла Пасионария, всеки ден е посещавала фронта на Гуадарама. Войските са я посрещали тържествено и тя с пушка в ръка вървела на чело на милиционерите с тех взимала участие в боя срещу реакционерите.

На нейно име е наименуван един плк от милицията.

— Лисабон, 18.— Според достоверни сведения, убитите през тази гражданска война в Испания която се води един месец, достигат до 50.000, включително 2.000 убити в Бадахос и 1.000 в Мерида.

Из живота на Пр. Групи

ВЕЧЕРИНКАТА НА МАКЕД. ПРОГР. ГРУПА В Б. АЙРЕС.

На 1-ви август т. г., в надвечерието на **"Илинден"**, Македонската Прогресивна Група в Буенос Айрес, отпразнува Илинденската Епопея и даде втората си от настоящия сезон вечеринка.

Масовото и посещение, като от нашата тъй и от българската емиграция е едно ясно доказателство, че влиянието на Макед. Прогрес. Група, ден след ден все повече расте вред целата, както македонска тъй и българ. емиграции в Южна Америка. Те всички със своето посещение, доказват, че не са чужди на македонската кауза.

Почти всички номера се изнесоха с доста добър успех.

Нашата емиграция има случая да чуе още веднъж мелодичния глас на познатата нам певица — Фани Танева, която ни изпе македонската песен — **"Ний сме маке донци"**. Широко аплаудирана тя бе принудена да отговори на желанието на публиката и изпе още неколко песни на нашия роден език оставайки всички с много добро впечатление.

Даде се драмата **"Упорития"**, която, въпреки че се изпълни много набързо, поради напредналото време, излезе доста успешна.

В драмата взеха участие госпожите Маркова, Ниойкова и г-ца Луиза; г-да Димитров, Христов и Журковски. Веселата част продължи до 4 часа сутринта.

В един от интервалите на програмата говори д-р **Т. Давидов** на тема **"Илинденското възстание и дългът на макед. емиграция в Аржентина към маекд. народ"**. Д-р Т. Давидов, посрещнат с ръкопляскания от целата публика, с прочувствена си реч, което начесто му бе прекъсвана от ръкопляскания направи един обширен оглед върху значението на Илинденското Възстание и развилите се на времето и близкото минало събития.

Той говори върху тежкото и не поносимо потисничество под което гинеше македонския народ под турската тирания вследствие на което закипе в последствие борбата. Появата на агитаторите — революционери и създаването на Вътрешната Македонска Революционна Организация. Целите на нейните основатели. Живота, учението и борбата на Гоце Делчев

Той изтъкна подробно защо и как стана натрапническата намеса на б-лг. дворец и правителство в борбите на македонския народ. Подлата им замисъл. Ролята на десницата на ВМРО. Войните, последствията и новите бедствия на макед. народ. Виновниците. Фашистката ВМРО на Иван Михайлов и Сие и кървавите им злодеяния над мирното бълг. и македонско население в България през 9-и юний и септемврийс ките събития.

Той даде една ясна представа пред нашата емиграция за самото положение на македонския роб как и с какви мечти е живел, за какво се е борил и причините от които се последва разпокъсването на Македония и, влошаването ни и тъй лошото положение на македонския народ.

На края, представяйки пред нас факта, че освобождението на Македония неможе да се очаква от "благородната" намеса на фашистките империалистически правителства, които немогът да мислят освен за грабеж на чужди земи и народи, той, апелира към целата македонска емиграция да се сплоти в редовете на македоеските организации и заедно с потиснатите (от собствените си тирани - империалисти) балкански отрудени народи, и с общи сили да поведе борбата за скъсване на робските вериги и тургане край на дългоековковните мъки и теглила.

Присъединявайки се към апела на Д-р Т. Давидов, ний зовем македонската емиграция към опомняне, защото и днес, след 33 години от славната Ирииденска Епопея, родната земя е потопена в още по-дъербоки локви от кръв, робите изнемогват, а тираните беснеят над разъкасвото живо тело на Македония.

Дълг се налага на всеки здраво мислящ и честен македонец, дето и да се намира той, да се организира и подкрепи борбата на своите братя оттатък океана.

Впрочем, на работа за изграждането на здрави македонски организации!

За изграждането на единния македонски народен фронт!

В сътрудничество с борбите на отрудения Балкански народ, за една свободна Македония на труддящите се.

Вардарски

ФИНАНСОВ ОТЧЕТ ЗА ПЪРВОТО ПОЛУГОДИЕ ОТ 1936 ГОД. НА М. П. ГР. В Б. АЙРЕС

Приход.

Останала сума от мин. г.	$119.80
Постъпили от чл. внос	049.00
" " фонд М. Глас	195.10
" " руч. прод. на М. Г.	067.35
" " М. Вести и др.	040.80
" " двата пикника	149.55
" " вечеринката на 7-6.	283.75
" " подп. за 14 под. м.	014.20
" " Литер. М. В., М. Г.	125.80
" " брошури и др. разн.	002.60
Всичко приход:	**$ 1.047.95**

Расход

За печат 6 б. на М. Г.	0.349.40
Едем пощенска кут. 6 м.	0012.00
За М. В.	0080.75
За канц., пощ. раз. за в.	0026.55
За вечер. на 7 юни	0171.40
За двата пикници	0124.34
Всичко расход:	**$ 0764.44**

Равносметка

Приход	**1.047.95**
Расход	**0.764.44**
Наличност	**0.283.51**

КОМОДОРО РИВАДАВИЯ

Драги другари,

Приложено тук ви испращаме един пощенски чек от $ 58 (песи), които събрахме с подписката за 14 македонски национал-революционери в България.

Също ви испращяме и имената на пожертвувателите.

Едновремено с това, от името на М. Пр. Група в К. Ривадавия и българската емиграция, ви испращаме борчески привет до всички антифашистки организации. Другари, фашизма, това е нашия най-голем враг, ето защо борбата против него изисква сплотява нето на потиснатите народи в единен фронт и насочат борбата си против него.

Кървавия му поход срещу всичко революционно, срещу народните маси и потиснатите националности нема да спре борбата на народа за хлеб и права до окончателното си освобождение в целия свет. Неговия терор ни кара да се обединим в единен фронт с поти снатите народи и това също кара нашата емиграция тук да се сплоти и помогне на нашите подсъди ми другари в фашистка България и целия свет.

Другари, ние от М. Пр. Група, образувана от млади илинденчета, извикваме:

Долу фашизма и реакцията на българското правителство!

Долу лакеите на б.лгар. империалисти, потисници на нашата родина, Михайловисти и Протогеровисти, които клаха народа както турчин не го е клал в петвековното управление в Македония

Долу изменниците на Македонското Дело!

Да живее борбата на потиснатите народи!

Да живее В. М. Р. О. (Обединена)!

За М. Пр. Група в К. Ривадавия **Хр. Гулев.**

Д-р Т. Давидов.

Тома Давидов

От биографията която публикуваме по-долу, читателя ще види какъв борец е бил Тома давидов за освобождението на Македония

Макар и да се е движил с върховисткия Комитет на Сарафов, а последния е прокарвал завоевателната политика на цар Фердинанд и на официалните български власти, като е испращал чети с назначени войводи офицери от редовната армия. Като такъв е за-

минал и Тома Давидов през 1895 год. в Македония. Това четническо нахлуване, по нареждане на официалните български власти, донесе големи пакости на макед. население и нанесе първия удар на току що зародилата се Македонска Реолюционна Организация. Обаче Тома Давидов от тоеа четническо нахлуване е излекъл нужните поуки и не е останал да комитетствува в София, както са правели други Сарафови хора.

През 1902 год. е заминал за Македония и там остана до като пад на убит.

През 1903 год. в преднадвечерие то на Илинденското възстание той е действувал в Охридско и в едно големо стражение с турски многоброен аскер, станало на 28 март при село Търбино, е паднал убит. За Тома Давидов и днес в Охридско се носят легенди и народа му пее песни.

Б. от Редакцията.

Тома Давидов се е родил на 2 май 1868 год. в Ловеч.

Предназначен да стане добър медик, 1895 год. го сварва офицер от българската армия, в чин подпоручик. През летото на същата 1895 г. той зарезва офицерството, прощава се с старата си майка и заминава за войвода на една голема възстаническа чета в Неврокопско.

Четници от тогавашната му чета, останали живи, с възторг говорят за го. Никой не се отнасял по другарски с четниците от Давидов.

На всека нужда той намирал лек, всеко недоразумение, щом той се намесвал, веднага се изглаждало и не е имало никой от четниците който да се е сметал за онеправдан от него.

Давидов тогава беше още млад и лишен от онази необходна опитност, за да бъде водител, която е работа на годините, на живота. Повечето от они, които влезоха тогава в Македония, за да подигнат въстание, извлекоха сам свое завръщане много полезен и скъп урок. Те се убедиха, че всека истинска революция произхожда от народа и че не може да се по-дига по искуствен начин от вън. И тоя урок става пътеводна звезда в по-нататъшната дейност на Тома Давидов.

В оня кипещ котел, който носеше името Комитет Сарафов, Давидов е играл ролята на предпазителна клапа. След паданет на Комитета Сарафов, Давидов е преживел най-горчивите дни на своя живот. И на тоя мил, честен, който бе израсходван всичките си спестени от офицерството пари в време на своето комитетствуване, който забикаляше често затворите, за да утеши нещастните затворници и да им помогне с оскъдните си средства, — и нему бе съдено да попадне под чука на злобата и отмъщението, насочени към другиго.

С тъга в душата си, с болка той се е молил тогава на всички да казват истината, голата истина, — толкова тежки са били за него клеветите, пускани по техен адрес, защото за него не са имали в това време цена другарите му, не му е било жал и за самия него, а за онова свето дело, което се компрометира, което губи и се съсипва за лични дертове. Ето не колко реда от едно негово писмо, което той е испратил от Плевен до един от своите най-близки приятели в София.

"Нито минута да не стоим на едно место. Както знаеш осветявай; защото, както е казал Шекспир, заблуждението не спи, за това пък истината требва да се повтаря хиляди пъти..." И той, бедният, повтаряше винаги само истината, десетки хиляди пъти я

повтаряше, но не всекога имаше кой да го чуе.

"Не исакм вече да стоя тука, казвал често той. Ние требва да си отидем по местата. Там ни чака работа. Омръзнаха ми глупостите които всеки ден повтарят тука. Който иска да комитетству ва нека остане, но аз ще вървя". И той, наистина, представа да ко митетствува и... дойде тука (в Македония Б. Р.), за да не се върне вече никога.

В разгара на най-големите ежби между разните течения в княжеството по нашите работи, Давидов тихо, незабелязано от никакто, без никакви парадирания и прощални писма, влезе в средата на потиснатото население.

В началото на м. септември 1902 г., в едно от пограничните места той дава юнашко сражение, пробива си път и минава към Вардар. Това сражение даже не е хроникирано от българските вестници. Тъкмо тъй, както той сам искал. Настъпва зимата. Тома Давидов остава между населението и като войвода кръстосва Охридско, Битолско и Демир-Хисарско. В скоро време той спечели симпатиите на населението и на всекъде бе посрещан с най-голема радост. Той организира четите и ги подготви за борба, той направи от всеко селце въстаннишка крепост. При първо повикване всички селяни въоръжени се отзовават при него и той тичаше с тех, за да избави някои село обречено от арнаутите на изграяне, или за да спаси некоя чета заградена от турски потери.

Днес вече легенди се носят из тия краища на нашата татковинна за тоя син и непрежалим войвода.

В село Ърбино (Охридско) на 28 март 1903 година е бил заоколен от голема турска потера. Деян войвода с четата си. Бързо пристигат куриери в околноста на с. Издегалве, гдето, по това време току що бил пристигнал от Охрид Давидов с четата си, още не починал и му съобщават в каква опастност се намира Деян и село то Ърбино. Веднага той разпраща куриери по всички околни села да се притекът на помощ на Ърбенци, а сам той с четата си и пристига пръв. Давидов дава време да пристигнат въоръжени селяните от околните села, а пристигнаха около 700 души и тогава обсажда с тех турската обсада. Открива се огън. Деян с четата си и въоръжените Ърбенци също откриват огън. И всичкия аскер, а той е бил повече от три роти, постаен между два огъня от куршуми е бил избит. Избавили се само б души които се скрили наблизо в едни гробища. След победата, когато всичко онемело и не се виждал вече жив турчин, Давидов се изправя за да разгледа с бинокъл бойното поле.

В тоя миг от шестимата скрити войници последва залп. Един куршум поваля Давидов. Веднаго войниците са били обиколени и убити. А четиците скришом от селяните погребали с сълзи на очи своя мил и скъп войвода. И населението продължава да вярва, че Давидов е жив... И когато после научава горчивата истина не искало да поверва.

И наистина, Тома Давидов е жив, защото неговите дела са оставили дълбоки, неизличими следи в революционната борба в Охридско, Демир-Хисарско и Битолско. И за потиснатото население, за което той е сложил костите си Давидов ще остане вечно жив.

Воена диктатура в Гърция

На 4 август правителството на генерал Метаксас, исплашено от борбите на работническата класа в Гърция и Македония, е разтурило Камарата на депутатите и е обявило воено положение в цялата страна.

Причините за обявяването на воената диктатура са били, според съобщението, генералната стачка на работниците обявена в Атина и Пирея, която била ръководена от комунистите.

Стачката е била обявена против правителствените мерки, с кои то е искало да подчини работническите конфликти и стачки за разрешаването им от правителствените власти. Против тази правителствена мерка работниците са реагирали с обявяване на генерална стачка. Диктаторските мерки на Метаксас са били удобрени и от "демократичния" крал Георги.

На следния ден в Солун е била обявена обща стачка.

Правителството е издало прокламa, с която кането народа да го подкрепи в целите си които преследва. А теса: въвеждане на ново фашисткия режим и Гърция, разтуряне на Камарата и на всички избрани учреждения; разтуряне на работническите и други демократични партии и сближение с италянския фашизъм.

С диктаторски мерки си послужи срещу работническите и демократични маси и неговия предшественик ген. Кондилис, обаче под масовата и героична борба на народните маси диктаторския режим на Кондилис биде сломен. Народните маси нема да се помирят и с сегашния тирянически режим на ген. Метаксас.

Изявленията на сегаш. дикт., че а ко некой се е числил към некоя политическа партия, нека я забрави, и че немало повече политически партии в Гърция. Това го ка заха и се опитаха на практика да приложат разтурянето на партии те и неговите предшественици обаче народа в Гърция и Македония, обединен в Народен фронт показа тъкмо противното на диктаторските мерки на правителството.

В изборите за депутати народа масово гласува за венизелисти и комунисти. Героичната масова стачна борба на гръцките и македонски работници, която стана през май е най-доброто доказателство, че и последните диктаторски мерки на ген. Метаксас ще бъдат сломени както и на горашните диктатори.

ИЗ СВЕТА

— Френските работници са испратили една телеграма до правителството в Испания, в която казват, че боят който се води в балканът Гуадарама е три умвът на западно-европейската демокрация и желаят пълен триум на правителството.

— Френските работници са испратили една делегация в Испания, постреством нея те испращат своята солидарност и помощ на испанските работници.

— Съобщава се, че минйорите които са обградили Овиедо, са ис пратили 3.000 души в подкрепа милиция в С. Себастиян.

В най-скоро време се очаква падането на Овиедо връцете на минйорите.

— Правителствените войски са завладели тия дни гр. Посос Блан ко. Предали се 1.200 реакционери

— Правителството в Мадрид е конфискувало повече от 200 милиона песети и други скъпоценности на черквите.

— В Мадрид имало 7.000 фашисти арестувани.

— В гр. Тетуан са пристигнали в подкрепа на реакционерите 21 германски и италиянски аероплани.

— В Париж е станала конференция на 200 делегати представ. народн. фронт от различни страни в Европа.

Те са гласували резолюция в подкрепа на испанското прав. от Народния Фронт. Искат незабавна подкрепа на исп. правителство.

— В целата зона на Рио Тинто (Испания) 8.000 минйори са обявили съветски режим.

— От 8 до 12 т. месец са пристигни в Барцелона 55 аероплани, купени от испанското правител. в Франция.

— Опровергава се от Мадрид съобщението за потопяването на воен. параход Хаиме I.

— Руските работници са испратили 120 милиона рубли в подкрепа на испан. правителство. — На Червения площад в Москва са манифестирали 120.000 работници в подкрепа на испанските работници.

— В Барцелона са екзекутирани генералите Годет и Буриел. В Мадрид са застрелени ген. Фануд и полк. Кинтана. Всички тия беха ръководители на възсаниците против правителството.

Мисли от Гоце Делчев

Ние не мразим османците — като народ, а воюваме срещу тех ната господарствена система на управление.

Шовинизма помрачава най-светлата идея.

Аз не искам възтание с хора, които ще ме напуснат при първа та несполука; аз искам революция с граждани, кадърни да понесат всичките испитания на една дълго трайна борба, каквато поради же стоките политически условия ще бъде и нашата.— Или ще водим воеда на салхана?

Организацията на македонския народ е нуждна да събори робството над себеси, а не да търгува.

Най-големо престъпление е да ограбиш народа за който се бориш.

ФОНД ЗА ЗАЩИТА 14 МАКЕ ДОНСКИ НАЦИОНАЛ - РЕВОЛЮ ЦИОНЕРИ.

Комодоро Ривадавия

Хр. Гулев	$ 05.00
Я. Македонски	03.00
Димитров	01.00
А. М.	01.00
Работник	01.00
Мире Ожа	01.00
С. Старков	01.00
Работник	01.00
В. Русмев	02.00
С. Амик	05.00
Хуан Навес	05.00
Е. Умески	03.00
К. Волар	01.00
Гечдра	01.00
Гарибалди	01.00
П. Р. П.	01.00
Колвич	01.00
Сактак	01.00
Долуска	01.00
Медведов	02.00
Данаилов	05.00
Ел Пасмевич	03.00
Ботев	01.00
Македонски	01.00
Ташо	01.00
П. Рилчев	01.00
И. Т. Стоянов	01.00
Петър Наумов	02.00
Д. Мишев	01.00
М. Бараба	01.00
И. Стоянов	02.00
Д. Куцев	01.00
Всичко	**$ 58.00**

Килмес

Турдо	$ 00.30
А. Нимес	00.50
Педро Гатев	02.00
Пандо	00.50
Ристо Стефанович	00.50
Иован Славич	01.00
Йован Митин	01.00
Еленков	00.50
Ботник	00.50
Шивачев	01.00
А. Бев	00.50
Всичко:	**$ 08.30**

Буенос Айрес

чрез К-а.

Вилков	$ 00.40
А. И.	01.00
Ганев	00.30
Ж-ко	00.30
Чорнт	0.50
Трифун Малкос	00.40
Хуан Трифунов	01.00
Йордан Танев	01.00
Петров	01.00
Всичко:	**05.90**

(Следва)

"Makedonsky Glas" ("La Voz Macedónica") es organo oficial de La Sociedad Macedónica Progresista de Buenos Aires y sus tareas principales son: Trabajar para organizar y unificar la emigración macedónica en la Republica Argentina en una Alianza Macedónica, que tendra que apoyar moral y materialmente la lucha del pueblo macedónico — esclavisado y oprimido, que lucha contra los Estados opresores de nuestra tierra natal — M a c e d o n i a — y por su constitución en una republica Macedónica Independiente. —